

KORZECZNY (3) *ai*

o oraz e jasne.

sg m N korzeczny (1). ◇ A korzeczny (1). ◇ pl N subst korzeczne (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „korzec” (3) :

a. *Ważący korzec* (1) : Modialis, Co czwiertnię wazy/ czwiercienny/ korzeczny. *Mącz* 228d.

b. *O kole młyńskim zwanym „korzecznik” i młyńie napędzanym tym kołem* (2) :

Zestawienia: »koło korzeczne« (1): Tedy poydzie tym iednym żłobem wody ták wielé/ że mogą mleć cztérzy koła korzeczne. *Strum* G.

»młyn korzeczny« (1): Szérókość Przekopy ták czyn íáko wielé wody potrzebuiesz. Iefli ná Młyn Korzeczny ná iedno koło/ tedy dofyć Dwa łokciá. *Strum* D.

Cf **KORCOWY, PUŁKORZECZNY**

AŽ